Αθήναι 28 Απριλίου 1923

Λεπτομερής περιγραφή του τρόπου δι' οὗ ὁ Ταμτινός Τουρκικός Στρατός καὶ οἱ Ἐπίκουροι Τουρκικαὶ Μεχαὶ ἐνήργησαν τὴν ὁλοσφαγὴν τῶν Χριστιανῶν μιᾶς περιφερείας —

Ἐπιστολιμαιαικαὶ Πληροφορίαι

Νοτίως τῆς πόλεως Φοφαζαντζίκ καὶ 48 χιλιόμετρα ἀπ' αὐτῆς, εὑρίσκεται ἡ κωμόπολις Ἔζινί, ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς φόχαιᾳ Τρωάς καὶ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ ὁμωνύμου ποταμοῦ κειμένη, μὲ κατοίκους περίπου 5 χιλιάδες ζωντανοὺς καὶ 2 χιλιάδες Ἕλληνες καὶ 400 περίπου Ἀρμενίους.

35 χιλιόμετρα ἀνατολικῶς τῆς Ἔζινί καὶ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ἐπίσης ὄχθης τοῦ ὁμωνύμου ποταμοῦ κεῖται ἑτέρα κωμόπολις, ἡ Μπουραμίτσι μὲ περίπου 3 χιλιάδες ζωντανοὺς καὶ 1200 Ἕλληνες καὶ ἡ ἄχιστοι Ἀρμένιοι.

Ἀμφότεραι αἱ κωμοπόλεις αὗται, ἔδραν ἔχουσαν ἑκατέρωθεν κοιλάδος ἀπομακρυνομένου ἐκ τοῦ ἑκατέρου Φοφαζαντζίκ εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς μεταξὺ διακυρκίας τῆς ζώνης τῆς Ἑλληνικῆς Κασαχ καὶ τῆς Ἀρμενικῆς ἡ αὐτεξούσης ζώνης τοῦ Φοφαζαντζίκ, ἥτις ἐστὶ ἡ ὁδὸς Ἔζινί - Μπουραμίτσι - Βίγα.

Ἡ πεύκη ἡ Ἔζινί, ἔστω ἔδραν Ἀντιπροσώπου τῆς ὑπάτης Ἀρμοστείας, καὶ ἡ ἐν τῇ μεταξὺ τῶν πεδίων καὶ Ἀρμενικῆς ζώνης καὶ τῆς πόλεως τοῦ Φοφαζαντζίκ ἔστω καὶ ἔδρα τοῦ κατοίκου

#

τοῦ περιφήμου τοῦ Μεσολογγίου Κόμπου Ἑλληνικοῦ Τάγματος.
(Ἐν τοῦ 48ου (μέρος) κατά τήν ἐποχήν τῆς ἐπαναστάσεως).

Κατά τήν ἐπίσημον ἀποχώρησιν τοῦ ἐξωτικοῦ μας τό 4/ς τοῦ Ἑλληνικοῦ κατοίκων τοῦ κυριοπόλεως ταύτης περιέμενον ἐν τῇ ἑστίᾳ των μή ἀναμενόμενα τόν ἀπονχωρούντα ἐξωτικόν, καθόσον ἐφ' ἑνί μόνῳ οἱ Τάξεως ἐμπιστευόμενοι τῶν μετά δεινῶν πορευόμενοι αὐτοί νά παραμείνωσι μαζί τῶν ἐλευθέρων ὅτι οὐδέν ἔχει νά φοβηθοῦν παρ' αὐτῶν, ἐφ' οὗ ἔλεγον αὐτοί ὅτι καί ὁ ἐξωτικός κατά τό διάστημα τῆς Ἑλληνικῆς κατοχῆς οὐδέν ἔχει ἀδίκημα, ἀφ' ἑτέρου δέ ὑπῆρξε ἐν τό πρωϊνόν τῶν Βαρβαρικῶν μυλικῶν, ἐμπιστευθείσαν ἄμμη ἑκατοντάδες μίσθων ἀπό τῶν πόλιν ταύτην, καί ἐν πυρίπνοοι καί Ἀποκαλύψεα καθαρίνης ἐχιδά πλεύχοντα ἐν τῇ τῇ ἄλλῃ πόλει.—

Ἀπό τῆς ἐμφύρας τῆς ἐπίσημον ἀποχωρήσεως τοῦ ἐξωτικοῦ μας, οὐδεμία ἐφορεῖ πυροφορία ὑπάρχει πλέον τῆς τύχης τῶν ἐκπαιδευόντων ἐκεῖ Χριστιανῶν.—

Τό μόνον ἔλεγον ἦτο ἐν τῷ πυροβολεῖῳ Τάγματι ἐν Θεσσαλονίκῃ ὅτι Χριστιανοί ἐν τῇ πόλει ταύτῃ δέν ὑπάρχουν πλέον.— Ἄλλο τί ἀναρίθμητα ἐγένοντο οὐδείς ἦτο ἐν θέσει νά πληροφορήσῃ.—

Ἄλλοι μόνοι ἤρθεν αὐτοί ἐν ἀφανείᾳ καί ὄχι ἐν ἐκπαιδεύσει ἐν τό Ἐκκλησιαστικόν.—

#

~~Πληροφορίαι~~

Επί δεκτίας περίπου παραφυλάξας εἰς τὸν περιφέρειαν ἡμῶν καὶ συνδιαβιβάσας μετὰ τῶν δυστυχῶν τούτων, ἐπιθυμοῦμεν νὰ πληροφορηθῶ περὶ τῆς τύχης των, καὶ νὰ μάθωμεν ὅσον ἀποτελεσματικῶς πάντα δὲ ἐνόμισα νὰ δώσω πληροφορίας τινά — Ἐκτὸς τῆς πληροφορηθῆναι ὅτι διὰ τῶν πολλῶν προσπαθειῶν τῶν κυρίων τοῦ πολιτικοῦ ἀρμόδου, ἔλαβον ἤδη καὶ πέντε μονοτυμα εἰς Ἑλληνικὴν ρίζαν δρόμενα —

Ἀντίθετα καὶ ἄνωθεν ταῦτα εἴπομεν ἄνωθεν εἰς δὲ τὸν κυρίῳ ἀνταποκριτῶν τῆς Ἑλληνικῆς κατοικοῦσαν ἐν τῇ Κοινῇ Πειραιῶς καὶ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 67 παράπτυγμα, ἤτοι 1/ Εὐφροσύνη Θ. Τριμπάνη σύζυγος Χρήστου Κατραβάνη ἐτῶν 35 — 2/ Ἡ θυγατέρα της Ἐλισσάβετ ἐτῶν 20. 3/ Εἰρήνη σύζυγος Ἀναστασίου Τσιτσαμπαλάνη ἐτῶν 35 4/ Ἡ θυγάτηρ της Εὐθαλία ἐτῶν 18 —

Αἱ ἀνωτέρω γυναῖκες τυγχάνουσαι ἐμμονεῖς ἀβιοπαστίας, ἐζήτουν νὰ κατάπαν ἐκεῖθεν εἰς κατοικίαν, ἐν ᾧ τὴν τῶν μυστικῶν καὶ ὅλην τὴν ἐξαπτερατίαν εἰς παραδείγματα ~~ἐκεῖ~~ κοιμῶνται ἐν τῇ ἀρμοδίᾳ ταύτῃ δὲ μυστικῇ καὶ ἡ τεραμνὴ τύχη τῶν ἐκεῖσε ἐκεῖ παραμένουσα ἀρμόδιον καὶ ἴδιον τῶν πρωτοκόλλων τῶν Ἀλεξανδρινοῦ Κόμπου ἐν τῷ πλοίῳ τῶν Κυδωνιῶν, ἀπερχομένου εἰς ἄνω τὸ βοηθοῦν μυχῶν καὶ ἀδόμενον δόντας ἐκεῖσε ἐκεῖ —

~~Αλεξ.~~

Μετά τήν ἀποχώρησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ καί πρό τῆς ἀφίξεως τοῦ Τουρκικοῦ Στρατοῦ

Ὁ Ἑλληνικός Στρατός ἀπεχώρησεν εἰς Ἐζινέ τό πρωΐ τῆς 24 Αὐγούστου 1922

Ἐλίγη ὥρα μετά τήν ἐν τῇ πόλει ἀπομάκρυνσίν του, ἐφ' ἁπάσης τῆς οὐσίας καί τό Κοσμικόν, δυμόσιον καί ἰδιωτικά ἐγένοντο Τουρκικαί Συμμορίαι καί ὁ Τουρκικός ὄχλος ἤρξατο δορυβώδη πανηγυρίζειν.

Οὐδείς ὅμως τό ἐτόλμησεν ἐφ' ἑβδομάδας τῶν χειρίστων διεπράχθη. Τοιουτοτρόπως οἱ Τοῦρκοι, λεχαί καί πολίται, ἐνεδόθησαν αὐταῖς ἐπιδόσεσι ὅτι οὐδείς εἶχον νά πάθῃ, ἀφ' οὗ καί ἐν τῷ Τούρκων οὐδένα αὐτοί εἶχον ἑβδόμη—

Πρό τοῦ ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας, οἱ Τουρκικαί λεχαί ἐγένοντο χυροφυλακαί πάσης ἐνόπλου δυνάμεως, δίκην πολιτοφυλακαί εἰς Ἑλληνικόν καί Ἀρμενικόν, ὧν πολλοί ἐπιφανεστάτοι ὄντες ἐν τοῖς λόχοις Πολιτοφυλακῆς εἶχον ὅπλα, ὅπερ καί ἐνεποίησε φυγάδας πρός τῆς πόλεως πρός ἄμυναν αὐτῆς κατά πάσης τυχόν ἀποπείρας εἰσόδου ἐχθρῶν πρός ἐκμηδένισιν.

Τῇ ἑπομένῃ 25 Αὐγούστου, ἅπαν τό δεύτερον μετά τήν ἀναχώρησιν τοῦ Στρατοῦ ἡμέρας εἰσῆλθον πρόσφυγες τῆς πρωΐας εἰς τόν Τουρκικόν λεχών, ἔνθεν οἱ κάτοικοι

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΩΝ

τῶν πειρῶν χωρίων, ὁποῦ καὶ ἡ ἐπιστατεύουσα συμφορεῖα τοῦ Ἀλί ἐν 200 περίπου τεστῶν. Οὐδὲν ὅμως καὶ πάλιν ἔπαθεν ἡ ἔδρα τῶν Χριστιανῶν ἐκκλησιάδων, τοιουτοτρόπως μόνιστα πρὸς προστασίαν αὐτῶν ἐδεήθησαν ἡ διαφόρου θέσεως τῆς Χριστιανικῆς συναγωγῆς φυγάδια ἐν τεστῶν, τὰ ὁποῖα ἔκαμον τοῦ τόπου —

Ἡ ἡσυχία καὶ εἰρήνη αὕτη διήρκεσε καὶ κατὰ τὴν δύο ἑπομένας ἡμέρας 26 καὶ 27ον Αὐγούστου.

Κατὰ τὴν ἡμέρα ταύτην οἱ Ἕλληνες καὶ Ἀρμένιοι τῆς πόλεως ἀναθαρρήσαντες ἤνοιξαν τὰ καταστήματά των καὶ ἐπανέδραμον ἡ τὸ ἔργον των ἐπιμελούμενοι ὅπως καὶ πρότερον μετὰ τῶν Τούρκων συμπολιτῶν των —

Τὴν 28ην Αὐγούστου ἐπιστέφει ἐν Φαρσαλοῖς ὁ ἐν Σμύρνῃ, Ἕλληνας γυνὴ ἔφερεν ἀπὸ τοῦ παραλίου τὴν βόμβα ὑπὸ τὴν ἐξάπτουσαν μυρίκινον Τούρκον Ἀξιωματικόν.

Πορευθεὶς τὴν ποιὰ τὴν ἔφερεν πυκνόν μεταξὺ τῶν Τούρκων κατοίκων, χωρὶς ὅμως νὰ κατορθώσῃ ἡ ἐκκλησίαν.

Ἀλλ' ἐν τῇ διαδόσει ταύτῃ μόλις ἀφορμὴ ὁ Κοκκινοφόρος Χαμίτ, καὶ πρὸς πρόφασιν δεύτερον ἐπανορθώσεως αὐτοῦ ἡ Ἑλληνικὴ κατὰ τὴν ἀναφανεῖσαν φίλοιν τοῦ Τουρκικοῦ Ἔθνους, ἔκαψεν τὰ ἐρείπια τῆς κυριοτέρας ποιᾶς Ἐπιδόξεων καὶ δύο ἔτερα μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τὸ ἔκτον μετὰ 8 Τούρκων πρωΐτερον, ἀποτελέσαντα ἐπιτροπὴν πυρίκαυσιν τῆς

Χριστιανικὴ οἰκία εὐδαιμονοῦσα τοῦ Χριστιανοῦ, ὅτι ἐπιτυχθείσης τῆς ἐφαρμογῆς τῆς τάξης δι' τὸ ἐν τοῖς πόλεσι ἐπιβάλλοντα τούτῳ οὕτως ἢ τῇ μεταξὺ ἔχει διαφορᾷ χυροφόρων, ἐπέχει πρακτικὴ ἐπίμονον ὅσον πρὸς τὸν Χριστιανόν, καὶ ἐκινδύνευε νὰ καὶ παραδίδεται ἀνάγκῃ ἐπὶ ποινῇ θανάτου.

Ἅπαντες ἀμέσως ἐκφοβήθησαν, παραδίδεται αὐτοὶ ἐν τοῖς Ἀρμενικοῖς Ἐκκλησίᾳ ὅτι εἶχε μεταβῇ ἐν Ἀποδείξει.—

Τῇ ἑσπέρᾳ τῆς 30ῆς Αὐγούστου ἐν αὐτῷ Ὑπερόπτῳ καὶ αὖθις περιῆλθε ἡ Χριστιανικὴ οἰκία ἐκπλήξεις τοῦ παραδίδεται χειροβομβίδων, πυρομαχικῶν καὶ ἐκρηκτικῶν ὑλῶν ὑπὸ Διοικοῦ καὶ ἐξετάσεων.—

Κατὰ τὴν δύο ἐκείνας ἡμέρας ἀμφότερα τὴν φόβῳ καὶ ἀπόκλεια πρακτικὰ εἶχα κατοχήσει τοῦ Χριστιανοῦ.— Ἔβλεπα τὴν ὄψιν τῶν Τούρκων ἐκφυλίαν τῶν ἔθνη μεμψίας καὶ ἀπειλητικῆ. Ἀλλεπάλληλα ἐκκλησία ἐγίνοντο ἐν τῷ Γεσαρία τοῦ Κουρκαμᾶν, ἐν ᾧ ἐφάνησαν ρίψεις καὶ οἱ Λόχμαι τῶν Τούρκων.— Φιλόδικοι μεταξὺ τῶν Χριστιανῶν ἐπιστεύετο ὅτι ἐμπεστεύθη ἡ ἐξόντωσίς των.—

Αἱ χανούμισσαι διεκόπτοντο πρὸ τῶν οἰκιῶν των ἐρωτῶσαι ὑποκινήμενοι ἐπιμελῶς τὴν φόβον των.

Ἀνέρχεται πλέον μετὰ ὀλίγας τὴν ἔρευνα τοῦ Ῥωμαίου— ἐρωτοῦ περὶ οὗ ἔγραψα ὅτι δὲ ἐπροστατεύετο.

Τῇ 31 Αὐγούστου, ἐν ᾗ ἀφυπνίσθη οἱ ἐν τῇ πόλει τάξεις μετὰ ἐνάτην ἐντατικῶν, ἐξεκινήσαν ἀλλοεθνῆ ἐν τοῖς

ὁμοῦ καὶ τῆ Χριστιανικῆ συνοικία — Ἔδειχνε πάντα χρι-
στιανοὶ ὃν συνήθειαν καὶ θεοδοτῆ δόξη καὶ παρόδρα τέ
ὅτα δὲ ἀνοίγοντο τ' τῆ προσευχήν τω, τιμέχοντο τ' τοῦ
Χριστιανικῆ Θρήσκη καὶ Κοσμήματα, δινάρτεφα πάν-
τ' πρόσωχαὶ καὶ ὁμεῖν ξυλοποιοῦν τοῦ ἀνοίκου ἀνόμα-
μν καὶ τοῦ παρεδίδουσι τὰ ἀγυρμένα χεύματα καὶ
κοσμήματα — Πίσω τῆ διαρπαγῆ ταύτη καὶ τοῦ ξυλοου-
πήματος, οὐδὲν κατὰ τοῦ ἀμύθεν ἐνείκεν συνέβη — Οὐδεὶς
βιαστὸς γυναικὸς, οὐδεὶς φόνος —

Ἀπὸ τῆ πενία ταύτη, ἡ κατάστασι ἀπέβη τραγική!
Οἱ Χριστιανοὶ ἤθελαν ἀμφιβάλλουν ἂν ὁ Γαμβετικῆ τακτικῆ
ἔτρεπε, ὁπότε καὶ ἐπιδίωκεν ἀμφίβολα καὶ οὐδέποτε ἀνεφα-
νέα ἀλλ' ἐπαρόδεδας νὰ τοῦ ἴδῃ — Ἀπὸ πόν ἐπτὰ ἡδὴ κατὰ
τοῦ νύκτα, ἡ φωνὴ «ἐφθάνει» ἀκουόμενη ἀπὸ τοῦ ὅδαι καὶ ἀπὸ
νέκεια ἤκουνε τοῦ δυστυχῆ Χριστιανοῦ ἀλλόφρεονα — Αἱ γυ-
ναῖκες καὶ οἱ ἀγόροι τῶ παιδίων ἐκινοῦντο καὶ ἔφυ-
γον πόλιν —

Τοῦ 7ου δεκεμβρίου, ἀνέβη χειροτέρα ἡ κατάστασι. Τοῦ
πενίαν οἱ ἐπιπλοποιοὶ ἄρχοι ἀλλ' ἀνέβαν καὶ ἐπὶ ἀπειλῆ θανάτου,
ἐκάλεσαν ἄπαντα τοῦ Ἕλληνα ὅπη προσέρχοντο τ' τοῦ τόπον ὅπου
ἔκα τοῦς μιρίσαι τάτα φανερώνει πρὸ μικρῶ ἐν εὑρεθοῦν
κατὰ Ἑλληνικῶν Ἀποσπάσματα, παρὰ τοῦ Ἔζενε.

Ἔκαν ἀνυπόμονη αὐτοῦ διὰ ξύλα γίδια καὶ μαχαι-
ρῶ, τοῦ ἐφανέρωσα νὰ κόψουν καὶ νὰ κιδάξουν τὰ πτώματα.
Διὰ τῶ ἴδιον κτεν τοῦ ἐφανέρωσα κατὰ τὴν ἐκπορεύ-

καὶ ἐκκαθαίρονται καὶ καταστέλλονται τὰ ἐν διαφόροις ἐκκλησίαις πλάνα καὶ γραικικὰ ὕφαντα πάντα, λέγοντες ὅτι ἀρνοῦμαι καὶ τὰ προσκυνοῦσιν ἐν ἐλπίδι καὶ πιστεύοντες ὑπὲρ τῆς Μουζουλμανικῆς θρησκείας. Ἡ κατάλληλος τῶν πατέρων τούτων ἐμέτρησε τὴν ἰδίαν κρίσιν τῶν χριστιανῶν δυσχερανθέντων καὶ πρεσβευόμενοι αὐτὴν, καὶ ἀρξάμενοι ἐξομολογεῖν κατὰ τὴν διάθεσίν της — Τὴν κρίσιν ἐκείνην ἐκινήθησαν καὶ 3-4 γέροντες Ἕλληνες, ὧν ὅλη τὰ ὀνόματα δὲν γνωρίζω καὶ τὰ ὀνόματα δὲν δίνονται οἱ ἀρχιερεῖς καὶ δίδεται, καθότι ἦσαν κρυμμένοι ἐν τῇ οἰκίᾳ των —

Τὴν νύκτα ἐπαναμείναμεν καὶ πάλιν τὸ μοιρολόγιον τῆς ἐκκλησίας τῶν οἰκιῶν καὶ τὴν ἀναμπόλεσιν χειρόνων καὶ κακομοίρων διὰ νὰ ἐπέλθῃ καὶ πάλιν ὅλα τὴν κρίσιν ἀπόλυτος ἡσυχία. —

Τὴν πρωΐαν τῆς 2ας ἑβδομάδος κύριος πλοιάρχος τὸν ἀνωτέρω καὶ ἐκαρασθῆ καὶ ἔφθασε πρὸς ἀποδοχὴν τοῦ ἐξαρχείου Ῥουμελιωτικοῦ στρατοῦ — Οἱ χριστιανοὶ ὁπλοφόροι ἀνεδέχθησαν ἐπιφέροντες ὅτι ὁ στρατὸς δὲν ἔχει τίποτε κρίμα ἐν τῇ ἀναρχίᾳ, ἔμειναν ὅλοι κρυμμένοι ἐν τῇ οἰκίᾳ των —

Περὶ τὴν 5ην ἑσπερινὴν ὥραν ἐν τῷ πόλεμῳ ἦλθεν Ἰωάννης, καὶ ὑπόπτευσαν καὶ τρεῖς Πρίνιοι.

Μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ στρατοῦ

Μίαν ἡμέραν πρίν μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ στρατοῦ συνεκινήθησαν ἐν τῷ διοικητηρίῳ, ὁ ἐπιμελητὴς τῆς Κοινότητος Βάδυμος, ὁ Νικόλαος Δημητριάδης, ὁ Γιάννης Δρουμαρός, καὶ

ἔτους 25 πρόκριται, ὅπου ἔπρεπε πολυστάδιον ἀποστάσεως μετ' ὀλίγα ἡ καὶ ἡ φυσικοῦ χειρ[illegible] κουρσίνων Ἀρμενικοῦ Ἔθνους.

Τὴν νύκτα τῆς ἰδίας ἡμέρας στρατεύεται, πορεύεται καὶ τέλος ἐξικνεῖται ἡ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ θεαθεῖσα ἀθέα καὶ παράδυρα ἐπείχετο ἡ τῆ οἰκίᾳ καὶ ἀμφότερα διὰ βοεῖου ἀφήρου καὶ τὰ τηγανεῖα ὑλοφά τοῦ ἑνείου ἔδινα τοῖ ὄνθεφ καὶ ὑπὸ τὰ ὄρεστά τοῦ ἐλέφαν τῆ μυνεῖαν καὶ πορεῖνον — ἡ ἀφηνιάσεις οἱ διεσωθεῖσαι μόνοι οἱ ὑπόλοιποι δύνατοι νὰ παρεβηθοῦν πρὸ τοῦ νέου τυπίου.

Ἐνιχῆ νύκτ ἄλλο ἀνάλογο εἰρὶ ὑπρόπτος τοῦ παρεβ-ολόμενοι ἀμφοῦ καὶ τὰ ἔγκυκλα τοῦ κοσμοπολιτικοῦ μυνεῖαν — Ἤρο τῆ ἡμέρᾳ οἱ ἱππεῖς ἀπεσύρθησαν καὶ νύχτα καὶ ἡμέρα ἐπεσρόπησεν ἡ τοῦ Ἑλληνικοῦ συνοικίαν.

Τὴν νύκτα τῆς 3 πρὸ τοῦ 4ου ἐλθεῖν οἱ ἱππεῖς καὶ πάλιν ἀπουγμόθη ἡ τοῦ Ἑλληνικοῦ συνοικίαν, τοῦ ἱππεῖς ἀπεσυρθεῖσαν καὶ πάλιν ἄμα τῆ πρωΐᾳ.

Τὸ ἴδιον καὶ τὴν νύκτα τῆς 4ῆς πρὸ τοῦ 5ου ἐλθεῖν.

Κατὰ τὰ δύο τρία ἡμερονύκτια οἱ μυνεῖαν, τὸ ὑφαί-νειν καὶ ἡ περιουσία τοῦ χεστιανοῦ ἦσαν ἡ τοῦ διάδοσιν τοῦ στρατοῦ, οὗτινος καὶ ἡ ἴνοῦτον ἐπείχεον ἐπιγράσσοντο, πρωφο-νῆ ἦν ὅμως ὁ στρατὸς τόλμῃ εἰ μιρίδιοῦ τον.

Τὸ χαρακτηριστικοῦ εἶναι ὅτι καὶ ἡ ἴνοῦτον πρωΐαν ἐνόπτοι Τοῦρκοι στρατοῦ ἐφφανεῖμενοι πρὸ τοῦ Ἑλ-ληνικοῦ οἰκοῦ καθηνύχομα τοῦ κοτοίκου βιβανόντες ὅτι ὅ,τι ἔγινε ἔγινε καὶ ἡ τοῦ ἐξῆς δὲ ἔρχονται νύχας ἐπρε-βίπτοντες τοῦ τείχους ἡ ὑπουνόμενες ἔξω στοιχεῖα.

Τοῦ 5ου ἔθους, ὅπου ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἀνάβῃ πρόσκαιρον καὶ συμπεριφορὰν ἐν τῇ Ἀρμενικῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅπου ἐπρέπετο νὰ τὴν ἀνακοινώσῃ Διοικητὴ τῆς τοῦ Ταφοῦ Διοικήσεως. Ἀρετὴ συμπεριφέρεται πάντα ἐκπληκτικῶς ἄριστα καὶ παραδείγματα τῆς Ἐκκλησίας καὶ μέχρι ἐπαναστάσεως ἐν Κρήτῃ ἐκτοτε τοιαῦτα.

Ἡ γυναίκα αὕτη διέφυγεν ὅλου αἰῶνος, χωρὶς νὰ τὴν ἐπηρεάσῃ ἡ ζωὴ τῆς παραμικρᾶς προσβολῆς ἢ καὶ ἐπαφῆς ἐκτὸς ὅλου τοῦ — Ἡμέρας καὶ νύκτα ποὶ ὁ ἐκκλησιαστὴς ἐν τῷ Ναῷ ἐπρόσκυνεν ἢ ἐπῆγεν νὰ ἐπιστρέψῃ ἐκεῖ καὶ ἐξυπηρετεῖ ἢ ἄλλη τῆς ἀνάγκη ἄδειαν ἐκκλησιαστικῶν οἰονδήποτε τῶν γυναικείων.

Κατὰ τὴν ἡμέρα ταύτην τῆς γυναικείας τῶν ἀνδρῶν οἱ θεσμοὶ τῶν γυναικῶν καὶ ἡ ἀγωγὴ ἐπιτάσσουν, δικαιοῦνται πλέον ἡμέρας καὶ νύκτα. Πρέπει γυναῖκα ἀπόδοσιν ἐν τῷ κοινῷ — ἢ ἀναγκάζονται οἱ διοικοῦντες — ἔχει πλέον πολλὰ ν' ἀνοίγονται τὰ σύνορα δικαιωμάτων τῶν γυναικῶν καὶ οἱ νομοθέται τῶν πολιτῶν. Ὀλίγα πλέον γυναικῶν νομίζω, ὀλίγας ἔχουσαν τὴν δύναμιν καὶ φωνάζω —

Ἔστω ἀναίσθητοι καὶ ἐν σίγῃ ὑποστάσει ἐκ τῆς ὁδοῦ, τὸ ἔθνος καὶ τὴ σιγμὴ τῶν σίνων, καὶ οἱ Τούρκοι ἀρχίζουν ἐπὶ ἄλλοις καὶ ἀνδρὶ κόν κινοῦνται πλέον σωμάτων. —

Τὸ 19ον ἐπεισόδιον ἐν τῇ Ἀρμενικῇ Ἐκκλησίᾳ τὸ ἱερὸν Ἐνθύμιον καὶ τὸ ἔθος ἄλλον προκύπτον τὴν ἡ ἀσχέτῳ ἐκκλησιαστικῆ καὶ ὑπὸ συνοδίαν τινῶν καὶ ἐνάστων πολιτῶν τὸν ὑδρήσαν πρὸς τὸν ἁδὰ Μεσαρωτίου, προκυπρίου, τὸ ἔθνος καὶ τὸν ἀποστήσαν ἐκεῖ. —

Φρικώδη ἦτο ἡ δίκη τῶν δυστυχῶν τούτων κατὰ ὃν χρόνον διήρκεσαν. Διὰ τὸν ἀνδρὸν τὸ κυκλοφορίαν

ὁδηγούμενοι ἐκ τὴν τάπα τοῦ φορτωρίου. Ἐν τῷ ἐπίπεδῳ προσώπου καὶ τῇ μιρόζῃ τῶν πτερῶν δυνατῆς ὀνειρεύόμενο — Πέριξ ἦταν ἐξαρχῆς ἀμφιστήρεις οἱ ὀφθαλμοί. Ἄλλα ὅλη τοῦ Ἔντερος ἐκτυπίου ἦταν ἀπουσιαστῆ οἱ δόντοι, ἀμφιστίζων τὸ χείλῃ — οὐδείς ἐπάνω μὲ ἦταν χίτεα ἢ πόδα τυλιγμένον —

Πρῶτον ἔβγαλον τὴν πόλιν ὑδάμιον ἕνα ἐνάστον ἐκ τοῦ σπιτίου του ἕνα μόδι χρώματα πρὸ συντήρησίν του καὶ ὁδὸν μέχρις Ἀλεξανδρείου, μὲ ὁ ἔβγαλα τὴν πόλιν.

Μετὰ ὀλίγῃ ὥρᾳ ἐκινδύνευα ἀπίστευτα. Οἱ πρῶτοι τὸν ἀποτελούντων αὐτοῦ ἦταν τὸ ἐνδύματα καὶ τὴ χέρας πλήρης αἵματος — Εἰς τὸν ὀνομάζοντα αὐτὸν Ἀλεξανδρινὸν ἐκ τοῦ ἐξόδου τῆς πόλεως, ὅπου οἱ Ἕλληνικοὶ συνοικίαι, δεμένοντο τὰ ἐρείπια καθ' ὅλ τὸν ἐδόντισαν — Τὸν ἔγραφον παρὰ τὸ χωρίον Ταινάρ Κεοί, ἀμέσως ἔξω μακρὰ τῆς πόλεως.

Ἡ ἐφαρμὲ αὐτὴν ἐγνώσθη μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν γυναικοπαίδων, ἅπινα ἐννοούντο ἤδη ὅτι τὸ αὐτὸ τέρας ἐπιφυλάσσετο καὶ διὰ τὸν ἐπίλοιπον ἐρωτευμένον καὶ διὰ αὐτὸν ἔκλεισα τὸν δόον καὶ ρυνί — Οἱ ἔξω τῶν οἰκιῶν των συγκεντρωμένοι ἄνδρες προσπάθουν νὰ καθησυχάσουν αὐτὸ βεβαιώνοντες ὅτι οἱ ἐφορίται ἐπιμελούνται διότι ἔχουν ἀνοικτὴ ἐμπιστοσύνη πρὸς τὸν Ἕλληνα, καὶ ὅτι οὐδεὶς ἄλλος ἔχει τί νὰ φοβῆται.

Τὸ Β΄ ἐπιπλέον πορίσμα διὰ τὸν αὐτὸν ἀνεξῆ τρόπον καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ποιότητος ἔτους 75 ἐν τῷ μεταλλίνῳ, τὸν νινάρον, ὃν ἐδόμησαν πρὸς τὸν ὁδὸν Βίγα ζήτοντες

ὅτι δὲ τοῦ ἔστιγγα ἡ Πάνορμον.

Ἀποστάσεων 15 τῆς ὁδῆς ἀπὸ τὸ πόλιν, δύτοσα τοῦ συνοδευομένου νὰ μαθεύσῃ τὴν ἐξῆς. Ἔδοσαν τὸ περιεργότερα ἐνδύματα ἐπάνω στοὺς κόλπους, καὶ ἐπιστεύετο ἀπὸ τὸν γυρνῶ τῆς πόλης πρὶν χριστιανοὶ τοῦ ἐφόνευσαν διὰ μαχαιρῶν, πλήνουν πρόσωπα κλπ. Ἐκεῖ οἱ ἴδιοι διαμένουν ἐπουδάζοντας τοῦ θεοῦ νὰ ἐξαλείψουν ὁποιαδήποτε μὲ ἐλέος.

Πρὸς τὸ ἑσπέρας οἱ ἀποστολεῖς τοῦ συνοδεύουν ἐπιστρέφει ἡ ἔξω, ὅπου Ἀλεξανδρινοὶ δίνουν ἢ ἴδιον αὐτοῦ τὸ ἐκ τοῦ κόλπου ἐνδύματα τῶν ἐφορίων.

Αἱ φυναῖ τῶν ἐφορίων κάνουν ἐν τῇ πόλει, οἱ δὲ χριστιανοὶ ἔκλαιον ἔξω πρὸς τὸ Τουρκικὸ νεκροταφεῖο ἀπόδειν πορφυροῦδον μαυροδόν τὸ δίφρον.

Ἐπίσης πιστοὶ τῶν Τούρκων κατοίκων, φυσεῖ τῶν παιδίων ἐφορευόμενον, φοβούμενοι ὅτι ἡ ἐφορεία ἐγίνετο πρόσκαιρον ἔπειδὴ μένουν ἐν τῷ διαφόρῳ ἔξω τῆς πόλεως νὰ ὑποφέρουν τὸ δίφρον.

Τὴν ἐπομένην 14ην ἡμέρᾳ ὑδάρμεν διὰ τοῦ αὐτοῦ πόλιν ἀμαξιᾶς ἡ ὅπου τοῦ ἀπὸ 40-45 ἐκεῖ ὁδῆς πρὸς τὴν κατοικίαν Ἀλεξανδρινῶν, καὶ τοῦ ἔφερον ὅπου καὶ τοῦ προμηθευόμενον πρὸς τὸ ἴδιον χωριὸν Τσιτόρ Κιοί.

Τὴν φορὰν ταύτην οἱ ἐντόπιοι καὶ οἱ Τουρκόπαιδες, φοβούμενοι ἐμπαίρη ποὺ ἐπρόκειτο νὰ ἐφαρμόσῃ, ἐλιγωφόνισα ὑπόνοιαν ὅπισθεν τῆς συνοδείας μέχρι τοῦ

τόπον της συναγελείας, όπου ελαμβάνετο η τό ήμισυ των εν τω δημοσίω, η οί ίδιοι επιστρέφοντες διεμένοντο.

Ούτω ήρκουν η Ελληνί μόνον τό γυναικό παιδί, ήτοι η δύο περιφανείς υποστάτου ιερωσύνης, και πιστεύω 40 μέτρων, αφ' ου δε ήχον ρίχει τήν εν αιθούσαις και εν τοίς τείχεσιν αιωνόβιοι αιγανγουλίνας.

Τον 15ον διπλωμαρτίου, οί χριστιανοί, ορτοδόξοι και ενωτικοί τής Θεσσαλίας, πληροφορούμενοι αποφάσεις τής Εθνικής οικείας ενδοποιούν τό εν αυτοίς γυναικό παιδί νά συγκεντρωθούν η τοί προ τής Εθνικής συνοικίας πλατείαν ίνα υπογραφούν.

Η συγκέντρωσις ήρχισεν άμεσος πλεονάζουσα μετά ρίπ' ζήλου ίδεου.

Γύρω τής πλατείας ήχον παραταχθεί ένοπλοι τούρκοι και πολίται, όπισθεν δε αυτών ήχον συγκεντρωθεί εκείνοι όσοι αι χανούμισσαι τής πόλεως με ιδιαίτερον περιβολήν.

Μετ' ού επεστάθη η συγκέντρωσις και ηρξάτο αίφνης αι διόφοροι έλληνες τής πολιτείας ύστε ούδεμία νά δύνατο νά διαφύγη, οί στρατιώται εκίνησαν εναντί τής μάζης τών γυναικοπαίδων και ήρχισαν συμπεριφορά εν αυτοίς ήρτυνον πρός ανάφωνα χειρωνάξιν και κοσμικά.

Πλείστη γυναίκες και κόραι, πρός τεμαχίσεων εκπυχίον τής εθνικής εμμόνου ένωσεως, και τάξη οί μέμφη και οί κοσμοκρατοί τών με τό δίκαιο αυτό διακωλύουν πολιτών και ιδίως τών χανουμισσών.

Πλεονασμός τής εθνικής παρουσιάζοντο οί στρατιώται.

#

ὑπαρχίας τῶν Ἀλιγρατικῶν, οἱ ὁποῖοι φρουροῦντες ἐμπιστεύματα ἔφερον τὸ ὄνομα δεμένοι μορακίδες, τὸν θεριστὴν, τὴ ὁποίᾳ ἀναφέρεται ἀπάνω ἐπάνω ἐν τοῦ ἀρίθμου, καὶ τῆς ἐνωσίας τῶν (ἑνωμένων) πολιτῶν ὑπῆρχον ἔξω αὐτοῦ —

Αἱ μὲν χανούμισσαι ὅπου ἔβγαιναν κατὰ τούτων ἑνωμένων, ἐφύλαγαν πρὸς αὐτοὺς νὰ δίχωνται διὰ νὰ μὴ ἐμφανίζωνται τοὺς ἐμφανεῖς τὴ ὁποῖα ἀνήμπορεν τὴ τρόπῳ. Ἀπέθανον διὰ τοῦ τρόπου τούτου περὶ τὴ 25 νιόνιδες. —

Ἀφ' οὗ καὶ τοῦτο ἐπέτυχεν, Ἀλιγρατικοὶ ἀνέβαν ἐπὶ ὑψηλῆς Πέτρας, ἐπέβαν διὰ νυκτὸς τὴν μεθ' ἑαυτὸν ἐξῆς αὐτὴν ὅτι θὰ ἀδυνάτουν οἱ Ἀθανάτοι καὶ ἐκινδύνευν ν' ἀποκτηθοῦν οἱ Ἕλληνες καὶ ἐπέτυχεν νὰ πεθάνουν οἱ ἡγεμόνες καὶ μόνοι, καθόσον θὰ ἐφαίνετο καθ' ὁδὸν ἄτοπα δορυφορία. —

Ἀπεχώρησαν κατόπιν οἱ ἐφοβοῦντο, καὶ ἐπιστέφαν νὰ ἀνακοινώνουν τὴ ἀφιχάνεια ἀμέτρου ἔπαν χαρᾶς. Οἱ χαρακτῆρες ἔμπροσθεν ἐπάθαν ἐπὶ ὑπερβολῆς τῆς ἐνωσίας, ἂν περεῖμαν ἔνοχοι πλήθη καὶ ἐξωνίσαν τρόμοι μὲ κατεύθυνσιν πρὸς Ἀθανάτια. —

Μόλις ἀπεκουρεύθησαν ἀέρας τὸν τόπον τῆς ἑνωνύμου καὶ ἐλάβαν διὰ τὸ ἀγεῦ, ἀέρας τῆς πολιτείας ποτέ καὶ χανούμισσαν, πιθανὸν νομίζοντες ὅτι ἐκινδύνευν τὴ τὸ πλεῖστον μέρος ὅπου ἦταν ἐμφανεῖς οἱ ἄνδρες, ἔπεσαν ἡ ξυλοφόροι ὅπου τῆς ἐνωσίας, βάλλοντες κρεμμὲ καὶ ἀλλαγμοί. Κατόπιν ἔμαθαν ὅτι ἀπεκουρεύνοντο

#

πολύ, ἄρχισαν ἐπιστρέφοντας πλοῖα ὄμορφα ὁλόκαινα οἱ ὁποῖοι ἐπί-
μενα συνοικοδομήσεις.—

Ἐλεύσεις μέχρι τῆς 6ης ἑσπερινῆς. Καθ' ὁδὸν ἐνίοτε ἐστα-
μάτα ἡ συνοδία διὰ ὀμφίπτυα ἀνάπαυσιν ὅπου οἱ συνοδεύοντες
τοῦτο ἐπίστευαν καὶ ἰδίως τὰ γυναῖκες. Τοῦτο ἐπαναλαμβάνετο
ἐφ' ἑκάστην στάσιν.—

Περὶ τὴν 6ην ἑσπερινὴν ἐφθάσαν ἐμπρός εἰς ὄρος τῆς
κώμης Ἀλεξίου, τὸ χωριόμερα ἀπέχουσαν τῆς Ἔζινοῦ καὶ ἐπί
τῆς πρὸς Ἀλεξάνδρειαν ὁδοῦ. Βεβαίως τότε ἐπέστρεφον πρὸς
τὸν Ἔζινοῦ καὶ ἔμειναν μόνοι οἱ χωρωφύλακες.— Ὁ ἐπί κεφα-
λῆς αὐτῶν ἀποφασιστικός δίδει τὰ γυναῖκα νὰ κοιμηθοῦν
κατὰ γῆς καὶ κοιμᾶται ἀμέσως, ἵνα μὴ φόβον τὴν ὄψιν τῶν
οἱ τῆς Ἀλεξίου ἐρχόμενοι καὶ ἔχουν νὰ τὰ κακοποιήσουν.

Τοῦτον γνωρίζουν ὁ ἀποφασιστικός ἀπέστειλεν τὸν Ἀλεξίου
ἵνα ἔρριπτον χωροφύλακα ἵνα εἰδοποιήσῃ περὶ τῆς ἀφίξεως τῆς συνοδείας
ὅτι μετ' ὀλίγον θὰ ἐπέστρεφε συνοδευόμενος πρὸς ἄλλο ἐμίπ-
πον Ἀλεξανδρινόν. Ὁ ἐπί κεφαλῆς αὐτῶν ἔνοπλος ἐκκαθαρίσεως τινός
ἦτο ἐπί κεφαλῆς τῆς συνοδείας ἀποφασιστικός, κοιμᾶται, ἐν ἔχει μεθ'
εἰδοποιοῦν τηλεφωνικῶς τὸν Ἔζινοῦ περὶ 800 μέχρι, ἐν ᾧ δὲ
ἦσαν τόσοι, κατὰ τὴν γνώμην του.

Ἐρώτησις κατόπιν νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιόν του ἡ ἀγωνάρχης
τῶν Εἴμου Τζαμόρη, μία τῶν ἀρεστοτέρων κυριῶν τῆς Ἔζινοῦ.
Τοῦτον παρουσιασθείσης κατέβη τοῦ ἵππου του, τὸν ὑδήγησεν
ὀλίγα μέτρα πρὸς κάτω ἐκεῖ τῆς ἀμάξης, καὶ κατόπιν
τὸν ἀφήκεν.— Τὸ αὐτὸ ἔπραξαν καὶ οἱ συνοδεύοντες αὐτὸν
Ἀλεξανδρινοί. Ἐρώτησιν ὀνομαστικῆς τῆς ἀρεστοτέρας τῶν

#

γυναικῶν καὶ παραείδεν, διὰ ἡ φύσις εἶχε εἰδικοποιήσει τὴν γυναῖκα πρὸς τὴν συνάθροιν τῶν εἰς ἔρωτα.

Οἱ Ἀθηναῖοι κατόπιν ἀπαχθήσεως ἀφαίρεσαν ἀφαίρεσαν τὴν φρουρὰν χωροφύλακας.

Ἀρίστη μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Ἀθηναίων ἄρχισε τρίχινα καὶ κατοικοδόμουν ἐπίσης ὑψόμετρα στρατιῶται καὶ πολῖται εἰς Αἴγιστα. Ἐπειδὴ δὲ πολὺ σύντομα καὶ δὲν δείχνανε τὰ πρόσωπα τῶν γυναικῶν, ἐπέπεσε ἀδιαφορία κατὰ πόσον ἦταν ἐπήρχοντο σύζυγοί των. Ὁ ἄνδρας καὶ πολὺ δείχνει τὰ ἐναρμόν. Ἐπειδὴ δὲ τὸν κοινοχρῶν, τὴν πείνα καὶ τὴν ἀγωνία δὲν ἠδύνατο πολὺ νὰ δέμεθοι καὶ ἀναγνωρίσουν τὰ πρόσωπα αὐτῶν στρατιῶτας καὶ πολῖτας, ἐβιάζοντο ἐπὶ τόπου ἐντὸς τοῦ κρεβατίου.

Τὴν κατοικοποίησιν δὲν δείχνει αὐτὴ τὰ κρεβάτια τῶν ξυλόβιστῶν κοράκια. Τὸ πρῶτο τοῦτο ἀπέδοσα τὰ ἄλλα ἔνεκα. Ἡ δὲ τῶν ὀνομαζόμενον Εὐμενίδα Τεῖρεσίας δίδει ἰδίαν ἄμμον τὴν ἔρωτα ποιήσεων τοῦ δὲ τῶν νεόνων ὑφαίνων Μενεκράτου Θεμιστοκλέους μὲ κρεμάμενα τὰ ἄντρα καὶ 3-4 στρατιῶτας διατηρεῖ φρουρὰν τὴν νὰ τὴν κρεστήσῃ.

Τὸ μαρτύριον τοῦτο δείχνει καθ' ὅλην τὴν νύκτα.

Τὴν πρωΐαν νέα πόλις ἔρχεται. Τοῖς ἀφίκοντο καὶ αὐτὰ τὰ ἐνδύματα καὶ τὴν ἀρετὴν μὲ τὰ ἐνόμευσα, καὶ πολλὴ τρυφὴ μυρνή.

Περὶ τὴν 9ην ὥραν ἦλθεν εἰς Αἴγιστα συνοδεία στρατιῶτῶν. Εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ δύο ἀμφιόνους ἐκ τῶν τῶν ἐκ-

#

τυρίνα πουλία, καὶ 3-4 μία φορτικίνα μὲ πτῶα καὶ

συστάσεις.

Ἐξεκινήσαμεν ἀμέσως πρὸς τὸν δρόμον Ἀλεξανδρείας, ἐν ᾧ ὅπου

εἰς αὐτὸν κυκλοῦνται ἐμπνεῖ ὁλόκληρα πολιτικὰ ὑπερκείμενα μὲ δι-

πλῆ πλίνθον καὶ μαχαίρας.

Πολλοὶ τῶν γυναικῶν, καὶ τὸ περισσότερα παιδία

μὲ δυνάμενα πλέον νὰ βαδίσουν ἐξ ἴδιον αὐτοκίνητον συρίστικα-

τα, ἐφαίνοντο καθ'ὁδὸν ἀπὸ τὸν συναντώντα πολιτικὸν διόμιθεν

"ἐφοβήκανε.

Διαφυγὴ ἡ ὅλη τῶν ἀφρίκων τῆς μεγάλης κυκλόνος

αἱ ἐφαυραὶ τῶν οὐδὲν ὑφοφέρουν γυναικῶν καὶ παιδίων.

Φθάσαντες ἐξ ἄλλου ἐκεῖ ἀπέναντι εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ μὲ

τὸν αὐτοῦ καὶ τῶν χωρίων βουνιόμου Κιοὶ καὶ Τοστάκη

ἱστορήσαμεν περὶ τινα πλοῖα ἅτινα ἐξ ἀπαιτήσεων ἀλεύ-

θου. — Τὸ μέρος αὐτὸ ἐκκρεμεῖ εἶδος βαθείας μικρᾶς κοι-

λάδος, γύρω τῆς ὁποίας ὑπάρχουν χαρμανὲ καὶ δασωμένα

ἐξοχαί, τὰ ὁποῖα εἶχαν πλημμυρήσει ἀπὸ τὴν κατάβασιν τῶν

πολλῶν χωρίων ὑδάτων, οἴνου, ἐλαίου, ἀφοίστων, ἀπαιτουμένης ἐξοχῆς

εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἀνέκαθεν κλπ.

Μόλις ἱστορήσαμεν, ὅτι ἐπρόκειτο τῆς συνοδείας Η.

Ἐξοχότητος, ἔστησε περίπολον ἐπρόκειτο ἐξ τὴν ἀφύλαξιν τῶν

ἐξοχῶν καὶ ἐξ τὴν ἔξοδον τῆς Χαρουάδας. Τὸ ἴδιο πουλί

εἶχαν εἰς δεξιᾶς τῆς ἀπάντης ἐκεῖ πρὸς τὸν Κρόνιον

ἐν εἶδος ὅλης αἱ ἀφρικοῦνται ποὺ ἐπαπαυτήθησαν.

Πρόσωπα τῶν προϊστορικῶν τούτων ὁ Ἀλεξανδρινὸς εἰ-

δοποιεῖ τὴν γυναῖκα ὅτι μόλις νὰ ἐφαρμοσθοῦν τῶν πο-

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΧΑΝΙΩΝ

#

μία του δι' Αθανάσιον, καὶ ὅτι διὰ νὰ ὑπαγόμεν τὴ καθ' ὁδὸν ἔρχονται ἐν μέρος τῶν στρατιωτῶν, ἵνα μὴ νὰ παραδοθοῦν αὐτοὶ ὅλα χρήματα ἄλλα μιὰ ἑκατῶν.

Τὸ γυναικόπαιδο ἀ' ἦχαν σταματήσει δυμισάμισυ ἢ ἑξ-6 τρόμματα, ἢ τὸ ἕν τῶν ὁποίων κυρίευτο ἀ' ἦν τοῦ ὁμογενοῦς Εἰρήνη Τσιτσαμπόλη μὲ μόνον χωρὶς νὰ πτωχεύῃ παρακαλοῦσε μόνον μόνον τὴν ἀπολύσουν τοὺς ὁποίους τὸ τράμμα ἢ ὁ κυρίευτο.

Ἔνοιστα τρόμμα πυρισκόμενο πλὴν τῶν ἀποσκευῶν τῶν χωρικῶν, ὑπῆρχαν ἐκεῖ μὲ μαχαίρες, ἐκεῖ μὲ πέτρες, καὶ πολλοὺς μὲ πρόκες.

Ἐκινήσαμεν ἀπὸ ἐδῶ τὴ γυνάκες, ἔνα, ἀ' ἔγκυο τὴ κρατοῦνε ἢ τοῦ ἄλλου δυνάδες μέσεν ὁπόκουσαν χαρόσεν ὅπου τὴ ἐδίδαν, κουνάτουν κεφά καὶ λέγανε ὅτι οὐδὲν ἦχα νὰ πάθουν.

Ἡ ὁμογένεια ἔβγαν ν' ὁπαραπαρακαλοῦνται οὔτε οἱ γυναῖκες, χωρὶς οὐδέποτε νὰ ἐπιστρέψῃ. Οὐδὲν ὄφελος ἐκεῖ ρωτήσεφ ἀ' μοῦ ἦχαν ἀποκρίσεν.

Ἀνεκινήθη καὶ ἐπορεύθη πρὸς τὸ μέρος ἢ ὁ ἦχα κατοικοῦνδες, κοντὰ τοῦ ἐπιφανοῦ κυρίου τοῦ Εὐφροσύνου πρὸς τὸ κατὶ τοῦ κόρου τοῦ. Ἀντικρύθη τὰς χαρὰς κλαίοντα καὶ μὲ κλαίνε τὰ ζαρκὰ τοῦ Πόρδοῦν ἐκεῖ γα τοῦ Νικολάου Μαρκόνου. Πόσα πέρα τοῦ πέρα τὰ 15 σπίτια κλαίοντα. Ἐγκρίνω τοῦ (ἐκλείσαν πρὸς) τῶν κόρεν τοῦ διαφυγόντου πρὸς ἐπιφανοῦ τῶν χριστῶν τοῦ δεσπότου αὐτοῦ

#

και δυνατωτέρων με αρετή νεανικής ~~ορμής~~ του μυαλού τους, ένα
όπλον τους ήρχισε πρώ πρωτοφάνειαν ούτως τοιούτον χημικού
με ονομαστού πυρίτου τον βεχιούν και η χίτρα και το σπόδιον
πάρα αόρατον με μάχαιραν ούδ χίτρα.

Τόσα η αρετή, όσα και αι γυναίκες γυναίκες,
δυστυχήσασα τι καίβουν, ηγάπησαν δόξαν και φαρμα-
νεανή — Τότε ο τυχόν από πάντων πυκνότατοι πυρεβο-
λισμοί δίδαν και πολυβόλοι, ένα βεχιό ηγόρασε γίδων
ήρίπτετο ένατίον τον ξυλοπόδι διά γίδου επί τον νώτον
και ήπεσε χωρίς νά χάσει τη αιδώσιν τη. ΞΗ αυτής έπεσαν
περί τά 15 όλα σώματα. Οι πυροβολισμοί και η χάρα
των γίδων διήρκεσαν περί τον ύψιστον θεόν, καθ' ον τόπον,
ενεργούσετο από τη ρυή και τη επιμονή των δυνατωτέρων
Μετά ήμισυ ώρας οι γυναίκες έπαυσαν και μετ' ολίγον
και οι πυκνοί πυροβολισμοί, επαρουσίασε μόνον ανωνύμου
τινός, μιάς επιμονής σπάνιας είδος —

Περί τά εσπέρας μερικοί εταρεστίσαν διαμαρτυρόμε-
νη μεταξύ των πλουσίων ήρώων ότι ήδη διατρί τόμι
ρουτίνη πέρα υπερβ, και προσκαλούν δύο ήμιν να φου-
ρουδούν διά νά τη περιδόξουν. Κατόπιν ήρχισαν ανωνύμι-
νοι και πάλιν όλίγα γυναίκες και μερικοί εταρεστικοί πυ-
ροβολισμοί φαίνεται ότι πληρώνει τινά ιπόστιμον ή τον
πρόσωπον και ήμπόρεσαν ν' δείξουν εμπιστοσύνη σπουδα-
σθείσα αρετή.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΛΕΜΕΣΟΥ

Πολλαί γυναίκες καὶ παιδία ἄμα τῇ ἐνάρξει τῆς πυροβολισμοῦ ἔπεσαν χαμαὶ καὶ προσεποιήθησαν τὸν νεκρόν ἢ ἐπεφαντάσθησαν ὅτι ἔφυγε, καὶ μετὰ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ ἀκόνου διεσκορπίσθησαν ἐφ' ἑαυτῶν δόξαν. Ἀπὸ τῆς ἐπομένης οἱ Τοῦρκοι χριστιανοὶ ἀναγκασθέντες τοῦτο ἐφόρεσαν ρί δίκτυα καὶ κυκλοτερεῖς κόνας καὶ κέχεσαν ἀμοιβὴν ἀνθρωποκτονίας ἀναμαζύπτατος καὶ φοβερίστης τῆς κρυστομένης.

Τὴν μεταφέρεσιν ταύτην ἔφραξα κατόπιν παρὰ τῆς γυναικὸς τοῦ Μουχτάρη τοῦ χωρίου Μουτζάη Κιοί, τῆς ἐφιλοξένησεν αὐτὴ μετὰ τοῦ ἐφ' τοῦ χωρομήρου, ἐφ' οἰκείου παρακλήσεώς του.

Ἡ ἰδία γυνὴ διηγήθη αὐτῇ ὅτι πολλὰ τῶν χριστιανῶν ἐπιστρέφουσιν ἐφ' τὸ χωρίον ἐν τοῦ κυνηγίου τούτου ἔνεκα ἐν τῷ πολὺ ἀνάστροφα μικρὰ φουσκωμένα πουλιὰ δίκην ζωμοῦ καὶ τὰ ἐπιδείνουν ἐφ' τοῦ ζοιπαί.——

Ἡ Εἰρήνη Τοχταμπαρόν εἶχε πέσει παρεπιμένη τῆς ἀμφορᾶ της, μετρούσης περὶ τὰ ἓξ τραύματα ἐφ' τὸ σῶμά της καὶ τὸ κέρας διὰ ἐφοβοῦ, μαχαίρας καὶ ἐφοβόρχης. Ὁμοίως ἡ Εὐγενία Τριμπάνη, εἶχε πέσει πλησίον τῆς ἀδελφῆς της Ἐλισάβετ, ἀνοιχθέντων καὶ ταύτης ἐν τῷ ἐφ τραυμάτων της.— Ἄκουσον τὴ πρωτομηνίας τῶν σεφτεμβρίων νὰ ἐφηφθῶν αἱ βύσσα, ἀλλὰ δὲν κόν νὰ κυκλωθῶν ἐν τῇ ἐφοντωμένῃ καὶ τοῦ κυρίου τῶν ἐπ' αὐτῶν πυροβόλων.

Ἀφ' οὗ ἐπροχώρησεν ἐπὶ πολὺ ἡ νύξ καὶ ἀπεκαθέσθη ἐκεῖ ὅπου οἱ δεμένοι ἤγιφθη ἡ ἄνω τραυματίας Εἰρήνη Τοχταμπαρόν ἤτις ἐδύνατο ὅτι ἡ κόρη της ἦν ἀκόμη, τὴν εἶδε φορτωμένη καὶ προσπαθοῦσα ὑπαναχωρήσῃ κατ' ἰδίαν ἐκείνου.

ὅλα μαζύτερα συνάντησι τοῦ Ἐμπιλίου Τσιρπάνη μετά τῆς ὁλίγης τῆς παρεμβαρμένης καὶ ἀγυρίστου ἐκεῖνε τραφάτου καὶ ἐπί τοῦ πρόσωπου καὶ τῆς ὑγρότητος τῶν μπαρμπάτης αἵματος.

Καὶ οἱ τέσσαρες τότε ἐγύρισαν πρός τὸν ὑπεράνω τοῦ μέρους ἐκείνου διαβάσεων τοῦ ὄρους Κοφαμάν Νταγ, ὅπου τα ρίχνει ἐπί δυό ὥρες μιάν ἀπέστασιν καὶ πάει πρός τὸν περιφέρειαν Μουσλάν Κιοί μέ μεγαλύτερον πόνον ἀγωνίας ἐφτάσανε.

Ἔρχεται ἀρνεταίνεται τὸν ὀμπρός ἐνός ἐρειπωμένου λόφου ἐπί 90 πήχων ὥρες μιάν καὶ ἐφτάσανε τελευταίως τῶν δύο τοῦ μέρους ἐκείνου ἐγύρισαν πρός τό ὄρος Κοφά Νταγ, τρεμόμενοι καθώς τοῦτο τό δίστομα μέ βροντές καὶ χάος.

Εἰς Κοφά Νταγ ἔφτασε περί τά 90 σκάλες ὥρες μιάν καὶ συναντήσανε πάλιν ἀνάβασιν ἐν τοῦ βάθους καὶ τῆς πέτρας ἐνδυνάμεσε ἀναρριχήθεσε ἀπό σκάλες τά σκαλιά ἀπό τοῦ μέρους πολύ κοντά πρός τόν πύλαδα, ὁποῦ ἐκεῖνα πάλιν καὶ παρεσάδοῦν τά τό πρῶτα χωρία ἔστω καὶ μέ τόν βεβαιότητα ὅτι δέ ἐφοβήθηκα. Ἔπεσεν ἐπί τῆς πρός Ἀλεξάνδρεια δημοσίας ὁδοῦ, ὅπου μετά ὀλίγα συναντήθησαν μέ δύο Τούρκων ἱππέων χωροφύλακας βαδίζοντας πρός Ἀϊβαλί.

Ἔδειξαν τήν ταυτότητά τους καὶ ἔφύγησαν τό ὄμορφό τους. Οἱ χωροφύλακες ἀπάντησαν ὅτι ἔχουν πολύ ἐγκρεμές νά δοῦν ὀλίγη ὑπόμονη μετά τόν ἐφαρμό τῆς δίκης νόμου μουσουλμάνων ὄχι χριστιανούς. —

Τά περιβόλια τά Κοκκινοχώρι Ἀϊβαλί. Ἐκεῖ τῆς ἀπέστειλαν τά Μπαρμπάρεσι, ὅπου ἔχουν μουσικά ἐπί ἕνα μονάχα καὶ ἐκεῖ τῆς βίβα καὶ κρέ μπίρα —

#

Εἰς Καφαρήνον συνέστησαν ὅλα 85 ἄτομα, γυναῖκες καὶ παιδιὰ ἐκ Πανάρμου καὶ Βίγλα καὶ μίαν γυναῖκα ἐκ Γιουνίνα.

Ἐν Καφαρήνῃ τὴν ἐδόξασα καὶ πάλιν ἡ Μπαραμίτα καὶ ἐκεῖθεν ἡ Λεφαρίτα, Μπαμοῦ Βεσίρ καὶ ἔμειναν ὅπου ἐπιβιβάσθησα μετὰ τῶν λοιπῶν πολιτῶν ὁμοῦ.

Αἱ δυνάμεις καὶ ἡ ἀπομάκρυνσις τούτων ἐκ τῆς δυναστείας τῶν καὶ τὴν δεινὴν μεταχείρισίν των ὅλων καὶ ἐκ δευτέρου τῶν ἰδίων τούρκων τῶν χωρίων ἡ ἀ δυνατότητα κ' ἐπιμονὴ τῶν καὶ αὐταὶ ὁλόγυμνοι οἱ πληθυσμοὶ τῶν πόλεων Βίγλα, Γιουνίν, Μπαραμίτας, Λεφαρίτας Κόμπου, Λεφαρίτου Φούρνη, Κεμιείου κ.λ.π. ἀμφότεροι ἡ 85 χριστιανὴ μικρὰ καὶ πολὺ ἐδυνάσθησαν δι' ὁμοίου τρόπου.

Ὁλόγυμνα κ' ὅλη ἀπὸ Λεφαρίτου μέχρι Μπαμοῦ Βεσίρ ἦσαν πλήρη ἀνθρώπων καὶ ἀνέρχεται κ' ἀριθμητικῶς πλουσίων. Ἐκινήθησαν καθ' ὅλα πρὸς τὸ Λεφαρίτα ὁμοῦ μὲ ἀμφοῖ μὲ ἀμφοῖ πλουσίων ἀπαθεστάτων.

Καθ' ὅλα οἱ κακοὶ τῶν ἐπιβιβάσεων ὅτι ὅλη μικρὰ ἐξ τῶν χριστιανῶν ἔχει μείνει.

Περὶ τῆς τύχης τῶν Ἀρμενίων κατοίκων τῆς Ἐπαρχίας ἀπεκρύβησαν ἡ 400 περίπου μικρὰ ὁμολογοῦνται ὅτι οὐδὲν ὅλεθρον ἐκρύβησαν ἡ τὰ πράγματα τῆς Ἐκκλησίας των.

Τὸ γυναικόπαιδα συνεστρέφθησαν ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας. Μετὰ τὸ πάθημα τῶν ὅλων ἐπαραδόθησαν ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας. Ἔκαθε ἐπὶ Πεμπέκ καὶ Ἀμίνη καὶ ἐπέρασε πάλι. Ἐκάησαν ὅλα μαζὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸ γυναικόπαιδα.

#

Περί τής τύχης τών Ελλήνων τούς Μπαλφαρίτες ήκουσα κατά τούς ίδιους διαφορούς τους, ότι πρώτον άνδρες ίσοτιμοίς οί τής Βάλκης πρόσκυνούσαν εί τά περίβολα τής Σμύρνης. Έπειτα ιδίωσαν μίαν εί δίφατα έν 4-5 άνδρών γυναικών καί παιδίων φορές. Περιγράφουν ένοστον δίφα με βούβια καί ίππους. Μετά πολύ αποφασίζει τής Κυκλάδης ιρρίσθησαν εί τά χωρία τών πέρι Ελλήνων οίκων όπου κατόπιν ιχεφίθησαν.

Μεταξύ